

שושנה דמארי ביוהנמבורג
שחזרה אני ונאוהה — ללביס בלבד

«בומבה» צור וגרעון זינגר הקימו
השבוע להקת ביידור זעירה חדשה.

אוטב לעשות חדש

אחרי חודשים 12 קונצרטס בדרום
אפריקה חזרה שושנה דמארי לישראל,
כשסיכומה העיקרי: שלא נפגעה בשום צד
רה שהיא בגלל צבע עורה השחום. שושנה
הצטלמה בבית-קפה ליד שלט: «ללביס בל»

פסוקי

שרת-החזן גולדה מאיר,
בתגובתה על פרשת היריות ברמת
רחל: «ממשלת ירדן ומטה הלגיון אח
ראים גם למצבם הפסיכי של חייליהם».

ראש ממשלת ישראל דוד
בן-גוריון ביובל ה-70 שלו: «כל
דברי ההערכה וההוקרה אני מייחס ל-
אמא ולאבא שלי זכרונו לברכה, אשר
מהם בא לי כמעט כל מה שיש בי.
רק השגיאות שעשיתי ושעשה בחיי
הן שלי».

הרב יהודה לייב הכהן
מיימון, יוזם הרעיון לחידוש הסנהדר
בירושל, בברכו את בן-גוריון ל-
יובלו: «הוא דומה לסנהדרין, בשינוי
קטן — הסנהדרין מורכב מ-70 זקנים,
ואילו הוא הינו זקן אחד בן 70».

נשיא החסדרות הציוני
נית ד"ר נחום גולדמן, בהסבירו
מדוע הוא מרבה בנסיעות לכל אר-
צות-תבל: «זו תוצאה של הגיאוגרפיה
היהודית».

שגריר ישראל בארצות
הברית אבא אבן, על רכישות ה-
נשק האחרונות: «עכשיו יישן שרה-
בטחון דוד בן-גוריון יותר טוב בלי
לות, אבל שרה-אוצר לוי אשכול נדון
ללילות-גדודים רבים».

העיתונאי רוי אלסטון, ה-
ידוע יותר בכינויו «דוד קורטני», ב-
נקמו את הפסקת עבודתו בגירוזאנס
1908, בו כתב את המדור סור ראשון
מזה 11 שנה: «לעיתון יש דעות משלו,
ולו יש דעות משלי».

ה"כ מנחם בנין, נאומו
לפני האיגוד הפרלמנטרי הצרפתי: «זו
הפעם הראשונה שאני מופיע בפני פרי
למנט לא כאיש האופוזיציה».

מבריק. היא מטילה עלי להציג את
מכתבה באור הנכון. אבל, אומרת
היא, חלילה לי מהצגה באור נדוש.
כי היא שונאת את הנושיות, עיפה
מן העולם הנדוש והאדיש.

אינני יודעת אם זה נדוש או לא,
מה שאני עושה למכתבה. גם לי אין
חשק היום להשחין שכל ועט. מכל
מקום. אותה צעירה בת 20 ומורת
צה"ל בישוב מרוחק בדרום, רוצה לה-
כיר, דרכי, אנשים שיש בהם יותר
מאשר רצון לבלות, לצאת לסרט ול-
מלא את יום עבודתם.

החיפוש אחר התכתבות עם צע-
רים משכילים לומדי אוניברסיטאות,
אומרת היא, הוא דבר שבאופנה, ר
מובסתחני שרבים בין הכותבים אליך
מציניים פרט זה. אינני מתביישת בכך,
כי לי הלימודים, ההשכלה, הינם כאחיר
לנשימה, לא חפוש אחרי אופנה. דב
רים אלה שכתבתי מסוכנים הם, כיוון
שהם מצללים כמוזיפים, וחבל מאד
אם כן יראו הדברים בעיניך».

גבוהה ביותר, ההשכלה

ברוקלין גם היא לא נעדרת היום
מן הנקודות המרוחקות של הארץ.
(990/1045) הנמצא שם, מטעמים שר-
נים מספר שהוא בן הארץ. שהש
כלתו גבוהה ביותר, אבל יחד עם
זאת הוא מוכן להואיל להתכתב, כי
שטוס אני לא רוצה לשכוח את החיים
בארץ. הוא בן 24 וגבוה. תארו לכם
איזה ענק הוא צריך להיות, עם קומה
גבוהה והשכלה גבוהה ביותר.

סוס (רא) למכירה

מתרה ב- (990/1046):
אני מקדימה ומהירה אותך מראש:
מכתבי אינו מקורי, אני אינני מיואשת
כלל מהחיים, וגם אינני מוצאת דבר
נעלה בעצם הימצאי עלי אדמות. הכי
תב שלי אינו יפה (זה לא נכון) ושפתי
אינה עשירה כשאני כותבת מכתב...
מכיון שאני כואת, הייתי רוצה להת
כתב עם בחור עירוני בן 18-19. יותר
מזה לא אפרט, משום שאיני עומדת
לקנות כאן סוס. רק אוסיף שאהיה
יותר מרוצה מהקשר אם הכותב אלי
יהיה בעל השכלה.

אני עצמי בת 16, ואף על פי
שאין אישור מידידי האמר שאני יפה
ומעניינת מונח בכסי, אינני מתיאשת
לגמרי כשאני מציצה בדמתי שבראי —
אני עושה זאת לעתים קרובות —
וגם כשעלי למחל שיחה או משהו
בדומה לזה... לפי הרוח השוררת במ
דורך, אינני מתכוונת לקבל מכתבים
אחרי מין דבר שחורה, ואף על פי כן
אני מודה לך מאד ומבטיחה לך שלא
אפיל את עצמי לירדן אם לא אקבל
אף מכתב. חוץ מזה אני יודעת לש-
חות».

היא חבוהה, לא? שכחתי לציין ש-
היא קיבוניקית.

מה דעתכם על זה?

מושב אחד לפני הכסא בו ישבנו באוטובוס מס. זו (ירושלים) ישב בחור אחד
ועיניו בהתעמקות במאמר פוליטי בעתון יומי. מתחת לבית שחיו בלט העולם הזה.
חברתי (כך, הוא) כמעט ונפלה שבי אחרי זוג עיניו כאשר היפנה, מן הסתם, את
מבטו לעברנו. כמעט, משום שהוא התכוון לרדת שלוש תחנות לפנינו.

כאשר התכוונתי לרדת, הבחנתי לפתע בארנק שנח בזוית המושב בו ישב הבחור.
כאשר לקחנוהו והחילונו לפענח את הכתובת, בה הוא גר, עלו מאסצינו בתוהו.
מלבד שבעים וששה גרוש ושתי תמונות של נערות והתמונה המשוגרת פה, לא
היה דבר בארנק.

אני מניחה שבפרסום תמונת ארבעת המוסקטרים, אוכל להחזיר את התמונה
לבעלה ואולי להשיג גם פגישה קטנה לחברתי».

מה שאני לא מבינה, הוא סדוע, למשל, לא שלחה את תמונת הנערות.